

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LXXVI. Valentina Rectoriæ, Lunæ 31. Iunij 1651. Exceptio obreptionis retardat omne iudictum executium. Omissio nominis impetrantis non nocet si constet de veritate personæ. Prouisio est ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

ta supponit perneceffe præexistentiam gratiæ subrogationis cum expediri non posset nisi ab initio concessa fuisset, & alia specialis supplicatio pro subrogatione non signetur, vt in puncto recedendo à priorum decisione contraria fuisse decisum constat in margine *dec. 423. Put. lib. 1. in correct.* nec vsquam fuit in posterum ab hac opinione recessum, licet recessum fuerit ab illatione ibidem in fine posita, quod scilicet vigore solius supplicationis possit subrogatus capere possessionem absque vitio intrusionis, idque ob constitutionem Iulij Tertij, † quia de iure communi licitum erat etiam Literis non expeditis possessionem capere in vim solius supplicationis, *Gabr. conf. 190. num. 11. lib. 1. Caldas quest. foren. lib. 1. quest. 22. sub num. 33. vers. sed contrarium ubi allegat concord.*

Non obstat quod facultas seu potentia agendi sit diuersa ab ipso actu, tum quia Clausulis generalibus supplicationis non conceditur facultas petendi, & obtinendi gratiam subrogationis, sed illam expediendi, & sic solum inferri posset, quod ea facultas sit diuersa ab ipsa expeditione, non autem quod sit diuersa à gratia subrogationis, † quæ ab ipsa die supplicationis signatæ fuit perfecta etiam antequam expediretur; *Gabr. conf. 192. num. 6. lib. 1. conf. 193. num. 7. lib. 2. Cassad. decisio. 4. num. 2. de caus. poss. & prop. Rot. dec. 418. num. 2. & 3. part. 1. diuers. decis. 356. num. 11. part. 1. recent. & in proximis terminis dec. 158. num. 7. eadem p. 1. recent.* Tum etiam quia cum nihil repugnaret quin ab initio expedirentur etiam Literæ subrogationis gratiosæ ipsa permissio, & facultas vim habet actualis dispositionis, & gratiæ, vt per Sarnen super regula de anal. quest. 47. num. 6. *Gabr. conf. 154. num. 33. lib. 1. Card. Mant. de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 3. n. 14. aded quod expeditio Literarum cum solum respiciat perfectionem executiuam seu in actu secundo gratiæ subrogationis ab instanti supplicationis signatæ suam habentis in actu primo perfectionem, non operatur vt tunc dicatur petita, & concessa subrogatio, sed petitio tribui debeat soli supplicationi, eaque tanquam principium actus considerari, ad notata per Dec. in c. licet causam, n. 138. vers. non obstat de probat. l. si quis in fundi vocabul. n. 5. & seqq. ff. leg. 1. & in proximis terminis Rot. dec. 100. n. 27. p. 5. recent.*

Non obstat quod Literæ subrogationis sint expeditæ super supplicatione subreptitia, quia vt supra dictum fuit, duæ fuerunt signatæ supplicationes super gratia principali, & exceptio subreptionis retardare non valet executionem subrogationis, vt in puncto respondit Rot. coram Card. Mantic. *decis. 71. num. 9. ubi allegantur concord. Mohed. dec. 11. ante numer. 1. vt lit. pend.*

Quapropter cum de cætero ex deductis in vltima decisione sub die 22. Iunij 1650. coram Me constet de Clericatu subrogati, de reservatione, ac lite, ac de possessione defuncti, ad quam fuit Lauditiu subrogatus ei absque alia iustificatione denegari non potest immisio, quicquid dicendum esset, nisi prædecessor possedisset, & in eius possessionem Lauditiu fuisse subrogatus, vt distinguendo latè declarat Marefc. *variar. resol. lib. 2. cap. 1. num. 52. & 4. seqq.* Neque Altiria aduersarius allegare potest se esse legitimum contradictorem, vti habentem parem titulum, hoc est à Papa mediante collatione sibi facta à Commendatore Hierosolymitano in vim Indulti Pontificij Religionis concessi, quia non dicitur habere parem titulum, qui non habet similem gratiam subrogationis, & sola possessio ad hunc effectum non releuat nisi capta fuerit de manu executoris, vt alijs allegatis verumque firmatum fuit

in *Compofellana Parochialis* 1. Iulij 1648. & 29. Iun. 1649. coram R. P. D. meo Otthobono, vbi subditur alia limitatio casui nostro applicabilis, quando scilicet titulus contradictoris est notoriè nullus, qualem esse titulum Altiriæ ostendit vltima supracitata decisio anni 1650.

Et ita decisum vtraque parte bis informante, &c.

R. P. D. B I C H I O

Valentina Rectoriæ.

Lunæ 31. Iunij 1651.

Ad partem 2. cap. 3. n. 14.

ARGVMENTVM.

Exceptio obreptionis retardat omnem iudicium executiuum. Omissionis nominis Impetrantis non nocere, si constet de identitate personæ. De nullitate impetrationis ob non expressum verum valorem. Negatiua expeditionis Literarum, quomodo probari possit. Subrogatus quando sit fundatus in possessione. Possessio possessioni quomodo, & quando cumuletur queat.

SVMMARIVM.

- 1 Quomodo obreptionis vitium nullam reddat perfectionem.
- 2 Obreptio retardat executionem cuiuscunque petitionis.
- 3 Quamvis sit defectus in expressione nominis, si quod aliunde persona sit certa.
- 4 Quæ sit differentia inter expressionem valoris percensum & per non excessum.
- 5 In exprimendo valore beneficii deducenda sunt in Ecclesia.
- 6 In probando valore probatio debet percutere tempus gratiæ.
- 7 Ad executionem subrogationis gratiosæ præcedit etiam sine productione Literarum præiudicium principalis.
- 8 Negatiua expeditionis Literarum debet concludi probari.
- 9 Productio facta in vno iudicio non nocet in alio, sed etiam inter easdem personas.
- 10 Sufficit possibilitas in contrarium, vt excludatur probatio negatiua.
- 11 Assertio Summi Pontificis multum facit, dum agitur tantum de retardanda executione.
- 12 Subrogato licet non concedatur manutentio expeditionis defuncti, datur tamen ex propria possessione ipsius.
- 13 Data possibilitate alterius tituli conceditur manutentio subrogato.
- 14 Subrogato dari potest manutentio loco immisio.

15 *Possessio possessioni cumulari potest nempe manutentione & immisio.*

DECISIO LXXVI.

- 1 **M**Ordicus inhærentibus informantibus pro Attiria exceptioni obreptionis ob falsam expressionem nominis defuncti & valoris, ex quarum prima licet non vitietur acceptatio, vitiari provisionem videtur sensisse Rot. *decis. 19. n. 1. de concess. praben. in antiq. & decis. 43. de rescr. in nou. ex secunda gratia annullat in verbis Reg. 55. Cancell. suspensa fuit expeditio causæ petita à Laudatio in vltima Rota memorialium habita sub die 5. currentis; cum enim in vtroque capite obreptio assereretur probata ex confessione ipsius Lauditij emissâ in secunda supplicatione apta videbatur ad retardandam executionem subrogationis gratiosæ & quodcunque aliud iudicium executionis. Giouagn. *conf. 8. n. 1. lib. 1. Seraph. decis. 8. 10. n. 4. Rot. coram sanct. mem. Greg. XV. decis. 425. num. 3. & 4. & apud Moder. Perus. de manutent. decis. 641. num. 2.**
- 3 Verum hodie in relationibus causarum vtraque parte informante, re melius perpenſa, Domini mandant mihi vt ad expeditionem petitam procedam reiecta obreptionis exceptione quæ euanescit, tùm respectu erroris in nomine, quia ex appositione cognominis, & altera qualitate adiecta vacationis huius beneficij per obitum personæ nominatæ, iuncto maxime quod defunctus quandoque duobus nominibus quorum alterum fuit in prima supplicatione expressum nuncupabatur, satis redditur certa persona defuncti quod sufficit, iuxta Theor. Bart. in l. demonstratione num. 14. ff. cond. & demonstr. quam in his terminis sequitur Parif. *conf. 15. sub n. 8. vers. tamen. & vers. eo magis lib. 4. Lotter. de re benef. lib. 3. quest. 34. num. 10. & 11. Rot. decis. 16. in princ. de rescr. in nou. & facit decis. 124. n. 3. part. 1. rec. n. Quo magis quia vtrumque nomen fuit deinde expositum in secunda supplicatione, quam suffragari dicam infra.*
- 4 Tum respectu valoris. Primò quia mala illius expressio non bene conuincitur ex quo Lauditius in prima supplicatione valorem narrauerit in scutis 175. in secunda verò in scutis 460. nam obiectum procederet si narrasset per ascensum; cum verò vtrouque narrauerit per non excessum, non resultat perneceſse ex secunda narratiua quod valor excedat scut. 175. narrata in prima supplicatione, nam qui dicit non excedere scut. 460. affirmare etiam potest non excedere 175. vt ad propositum ponderauit Rot. coram clar. mem. Coccino *decis. 145. num. 1. decis. 164. n. 2. coram bon. mem. Buratt. decis. 931. num. 1. & in Bouen. Abbatis 3. Iulij 1647. §. valor. coram bon. mem. Arguelles in Bonon. Archipresbyteratus 23. Martij 1648. §. valor. coram R. P. D. meo Corrado. & sufficit confessionem non esse omnino claram nè noceat consentis. Mohed. *decis. 2. de rescr. spoliat. Buratt. decis. 183. num. 19. Rot. decis. 443. num. 8. part. 1. recem.**
- 5 Quatenus verò ad probandum maiorem valorem assertur testis, vel locatio, respondetur quod testis vnicus est, & vnica locatio, & ambo inter se valde discordes, cum locatio loquatur de pensione librarum 600. dumtaxat à quibus onera Ecclesiæ deducenda sunt. Seraph. *decis. 1030. num. 1. cum aliis allegatis in Romana pensionis 25. Maij 1646. coram Me. & neutra probatio percutit tempus gratiæ de qua agitur obrenta de anno 1645. vt oportet ad conuincendam obreptionem; Buratt. decis. 18. num. 9. decis. 383. num. 3. decis. 409. num. 8.*
- 6 Secunda, quia subrogatio gratiosa de cuius executione agitur desumpta fuit ex clausulis secundæ supplicationis, vt constat ex oculari lecturâ, & etiam pars aduersa admittit; negat tamen fuisse super secunda supplicatione expeditas literas gratiæ principalis; indequè inferri obſtare Constitutionem Iulij III. prohibentem dari executionem gratiæ literis desuper non expeditis. Quod nullatenus applicatur casui nostro, quia hodie non agitur de executione gratiæ principalis, sed ipsius subrogationis gratiosæ super qua literæ fuerunt expeditæ, & ad cuius executionem procedi potest etiam sine productione literarum provisionis principalis vt in puncto fuit decisum in Conchen. parochialis 3. Decembris 1601. coram bon. mem. Pania inter eius impress. *decis. 490. num. 11. part. 2. vbi dicitur ratio, quia gratia subrogationis licet desumatur ex clausulis gratiæ principalis, est tamen gratia de per se, & confert decis. eiusdem Peniæ 669. n. 7. p. 1.*

Præsertim quia negatiua expeditionis literarum gratiæ principalis super secunda supplicatione, non probatur ex aduerso plenè, & concludenter, vt debet; Lotther. de re benef. lib. 3. quest. 19. num. 33. Rot. in Vrdunen. parochialis 23. Iunij 1586. coram Gipsio in Hispalen. iurisdictionis 26. Iunij 1591. coram Orano impress. post *conf. Farinac. lib. 1. decis. 82. num. 1. & 2. ad quem effectum satis non est probare fuisse expeditas literas super prima supplicatione, easque ab actore productas, quia cum productio facta non fuerit in hoc iudicio executiuo subrogationis gratiosæ, sed in alio præcedenti super executione ipsius gratiæ principalis, assertæ negatiuæ probationem in hodierno iudicio non facit; nam productio facta in vno iudicio non nocet in alio diuerso etiam inter easdem personas; Ceph. *conf. 377. num. 86. Regin. iun. consil. 213. num. 20. Achill. decis. 2. de confess. Rot. coram. san. mem. Gregor. XV. decision. 432. num. 5. & in Lucana Capellania 4. Aprilis 1650. §. non obſtat. coram Me. & potuit actor post expeditionem literarum super prima supplicatione, expedire alias etiam super secunda, Rot. decis. 59. in princ. & decis. 63. de rescript. in antiq. decis. 514. numer. 4. part. 3. lib. 3. diuers. decis. 302. num. 11. part. 4. tom. 2. recent. & in Coloniën. Canonatus seu ferculi 16. Decembris 1647. coram R. P. D. meo Meltio, sufficit què hæc possibilitas, ne ex dicta productione probetur negatiua quod aliæ literæ expeditæ non fuerint sub eadem data, Rota d. *decision. 82. num. 2. apud Farin. post consil. lib. 1. cum aliis mox allegatis.***

Fortius quia in ipsis literis subrogationis gratiosæ expeditæ super secunda supplicatione Papa asseruit alias literas provisionis principalis super eadem supplicatione fuisse expeditas, quæ assertio multum facit ad text. in clem. 1. de probat. Oldr. *conf. 258. sub numer. 2. Feder. de Senis consil. 117. numer. 2. Rot. in Melenitana optionis 7. Maij 1640. coram bon. mem. Merlino, quæ loquitur de assertione Papæ in gratia emanata ad instantiam partis, & in Monopolitana pensionis 2. Iunij 1645. coram Me. saltem ad effectum, vt ex ea aliisque omnibus supra deductis simul iunctis turbida aliquo modo reddatur allegata exceptio obreptionis, ac propterea ad retardandam executionem subrogationis gratiosæ non releuet, Mantie. *decis. 71. numer. 9. cum aliis allegatis ab Argel. de acquir. possess. question. 18. numer. 31. & in Firmiana Capellania 28. Aprilis prox. prat. coram Me.**

Multò minus releuat aduersus manutentionem à Laudatio petitam, quæ licet subrogato non detur ex possessione defuncti iuxta opinionem quam amplexa est Rota in S. Marci pensionis 30. Ianuarij 1612. *Rotam*

coram Card. Sacrato impress. apud Marches. tom. 2. fol. 486. numer. 1. & 2. & in decisio. 177. numer. 9. apud Moder. Perusin. de manuent. & alias sepè datur utique ex propria subrogati possessione, quando scilicet eam actualiter cepit, non secus, ac datur cuiusque successoris ut legitur in d. Sancti Marci pensionis num. 1. ibi nisi doceatur de actuali apprehensione, & dixit Rot. dec. 200. numero 19. part. 4. tom. 2. rec.

Qui est casus noster, quia ex deductis in duabus decisionibus huius causæ super articulo attentatorum, Lauditus subrogatus actualem possessionem cepit, eiusque vitium purgatum fuit per subsequentem subrogationem. Neque urget quod ceperit vigore literarum expeditarum super prima supplicatione ut asseritur subreptitiæ, quia ut supra dicebam non probatur subreptio. Et in omnem euentum quamvis tunc in actu ingressus in possessionem exhibita fuissent literæ subreptitiæ, & nihilominus propter possibilitatem, quod alius titulus superueniret, & literæ super secunda quoque supplicatione expeditæ fuerint, danda est interim manutentio, ut in puncto fuit decisum in Casaraugustana parochialis de Maella 8. Novembris 1599. coram clar. mem. Card. Hieronymo Pamphilio, & in supracitata Lucana capellania coram Me.

Hinc Rota censuit expediendam esse causam tam per viam decreti in summariissimo possessorio manutentionis, quam sententiæ diffinitivæ per cedulam in iudicio executivam literarum subrogationis gratiosæ, & quarum vigore concedi potest manutentio loco immisionis ad confirmandam priorem possessionem à subrogato ut supra captam, ut in his terminis fuit decisum in Compostellana parochialis 25. Iunij 1649. §. nec multum interest, coram R. P. D. meo Otthobono, & etiam per viam immisionis cumulari possessio possessioni quando contextualiter petitur manutentio, & immissio ex allegatis in decis. 57. num. 14. apud Moder. Perusin. de manuent. & in Perusina bonorum de Baptistis 12. Novembris 1625. §. qui quæ tam coram bon. mem. Pirouano, & ab Aden. ad Buratt. decis. 115. num. 14. Et ita, &c. utraque, &c.

R. P. D. BICHIO

Vicentina Parochialis,

Lunæ 20. Martij 1651.

Ad cap. 141. n. 13. & cap. 166. num. 6.

ARGUMENTVM.

PER secularisationem Ecclesiæ cum amplissima suppressione mensæ Abbatialis, extinguatur unio, non obstante reservatione iurispatronatus Regi competentis, neque declaratio de non præiudicando iuribus Ecclesiarum referri potest ad alias Ecclesias ad quarum favorem non emanavit. Ultimum statum circa prouisiones beneficiorum attendendum esse quando disceptatur inter prouisos, secus si agatur de perterritoria collationis inter collatores. Con-

cursum in parochialibus esse necessarium quando possidens obiit in mense reservato.

SUMMARIVM.

- 1 Qui narravit in Literis unionem presentis temporis tenetur illam probare iuxta tempus presentis.
- 2 Per secularisationem Ecclesiæ cum suppressione mensæ Abbatialis extinguatur unio precedens.
- 3 Extinctio fieri potest sine aliquo postmo si interuentus priuatio termini relationis, veluti in matrimonio per obitum vnus ex coniugibus, vel in patronatu per obitum patroni.
- 4 Reservatio iurispatronatus non extenditur ad beneficia libera postea unita.
- 5 Per suppressionem & nouam erectionem Ecclesiæ, noua forma illi imprimitur.
- 6 Ultimus status Beneficij attendendus est quando agitur inter prouisos & non agitur principaliter de perterritoria collationis inter collatores.
- 7 Concursum necessarius est in Beneficiis quæ conferuntur vii vacancia per obitum mense reservato si in Parochialia.

DECISIO LXXVII.

Multa hodie Laurentius Torrent promissus hac Parochiali tanquam unita Archiepiscopatu Ecclesiæ S. Ioannis de Abbatibus concessit, ut documentis quibus Rota sub die 20. Iunij proximi præteriti non probari eandem Parochiam fuisse unitam dictæ Ecclesiæ olim regulari respondit, adderet fidem; Vnde Domini non amplius utriusque unionem negarunt, sed illam existit, neque non suffragari Laurentio censuerunt ad putandam conditionem dummodo Parochialis Archiepiscopatu S. Ioannis unita existat in literis suæ prouisionis appositam; & quia cum in accepta per verba presentis temporis, non sit et probasse unionem de præterito; nisi etiam probaret de tempore impetrationis. Gonz. super reg. tit. n. 14. Rota decis. 379. n. 8. part. 1. recent.

De quo tempore nec recens unio probatur, antiqua aderat; nam per secularizationem per Ecclesiæ S. Ioannis cum amplissima suppressione mensæ Abbatialis, dignitatum, officiorum, & etiam de anno 1592. à fel. rec. Clemente VIII. rat extincta, iuxta gloss. fin. in cap. Abbatibus de monast. & alios alleg. in prima decis. §. num. quibus additur nuperima decisio in Vicentina parochialis 9. Decemb. proximi præteriti §. tum etiam coram R. D. meo Cerro.

Nec obstat quod Ecclesiæ S. Quirici de qua agitur quia semper fuit secularis comprehendi non valuit in Bulla secularizationis loquente solum de Ecclesiis, & beneficiis Regularibus. Non enim dictum Ecclesiam S. Quirici per Bullam secularizationis fuisse suppressam vel affectam vltiorem secularitatem, sed mediante suppressione omnium iuribus Ecclesiæ S. Ioannis cui unita erat competentibus ipsam unionem expirasse, ut propterea solummodo ipsam unionem expirasse, Ecclesiæ S. Quirici vindicet pristinam libertatem, & non secus ac ex unio ex coniugibus soluitur matrimonium ac superites liber euadit, non quia positum in eius persona acciderit, sed per priuationem in matrimonio resultantis, & in simili de matrim. quest. 44. art. 3. fol. 137. & in simili de subiecta Patrono eo extincto libertatem